

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Lojkáskové a soudců JUDr. Renáty Lukešové a JUDr. Michaela Pažitného **ve věci péče o nezletilou K[redacted] K[redacted] a nezletilého T[redacted] K[redacted]**, obou narozených [redacted], obou bytem [redacted], [redacted], zastoupených Městským úřadem [redacted] jako kolizním opatrovníkem, děti matky L[redacted] K[redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], [redacted], zastoupené JUDr. Věrou Ptáčkovou, advokátkou se sídlem V Jámě 1, 110 00 Praha 1, a otce Ing. J[redacted] K[redacted], narozeného [redacted], bytem [redacted], [redacted], zastoupeného Mgr. Petrem Balabánem, advokátem se sídlem Šafaříkova 1, 120 00 Praha 2, **o změnu poměrů nezletilých dětí**, o odvolání matky do rozsudku Okresního soudu Praha – západ ze dne 19.9.2011 č.j. 30 P 238/2010-478,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I.stupně se mění tak, nezletilá K[redacted] K[redacted] a nezletilý T[redacted] K[redacted], oba narození [redacted] se svěřují do střídavé péče obou rodičů tak, že matka nezletilých převezme oba nezletilé z péče otce v místě jeho bydliště 20.6.2012 v 9.00 hodin a do péče otce oba nezletilé předá tamtéž dne 20.12.2012 v 9.00 hodin. Otec nezletilých předá děti matce v místě svého bydliště dne 20.6.2013 v 9.00 hodin, kde matka nezletilé převezme. Matka oba nezletilé předá otci 20.12. 2013 v 9.00 hodin v místě bydliště otce. Střídavá výchova takto upravená bude probíhat v rozsahu půl roku v každém kalendářním roce a v tomto rozsahu bude probíhat i styk obou rodičů s nezletilými dětmi.**
- II. Tímto se s účinností od 20.6.2012 mění rozsudek Okresního soudu pro Prahu – východ ze dne 14.4.2010, č.j. 30 Nc 13/2009-263.**
- III. Výživné se pro nezletilé děti nestanoví.**

- IV. Matka i otec jsou povinni umožnit v období, kdy jsou děti v péči druhého rodiče kontakt prostřednictvím telefonního spojení či připojení přes skype, případně zajistit jinou hlasovou či obrazovou komunikaci každé úterý od 19.00 do 19.30 hodin a neděli od 9.00 do 10.00 hodin časového pásma dle pobytu nezletilých dětí.**
- V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.**

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozsudkem soud I.stupně rozhodl výrokem I. tak, že zamítl návrh matky na změnu výchovy svěřením nezletilých dětí do její péče. Výrokem II. byli oba nezletilí svěřeni do výchovy otce Ing. J. K. Výrokem III. byla matka nezletilých uznána povinnou přispívat na výživu nezletilého T. K částkou 1.600,- Kč a na výživu nezletilé K. K částkou 1.600,- Kč, splatných vždy předem do každého 15. dne v měsíci k rukám otce, počínaje právní mocí rozsudku. Výrokem IV. bylo rozhodnuto o změně rozsudku Okresního soudu Praha - východ č.j. 30 Nc 13/2009-263 ze dne 14.4.2010, pokud jde o úpravu výchovy a výživy. Výrokem V. nebyla žádnému z účastníků přiznána náhrada nákladů řízení.

Proti rozsudku podala v zákonné lhůtě odvolání matka. Uvedla, že návrh na změnu poměrů nezletilých podala z důvodu plánování společného života se současným partnerem na Novém Zélandě (NZ). Partner matky má na NZ zajištěnu práci a bydlení. Matka zde má rovněž zajištěnu práci a na NZ odjela v červnu 2011. S otcem se pokoušela dohodnout na jiné formě střídavé výchovy, neboť střídat se po týdnů nepřipadá v úvahu, ale otec s jakoukoli navrženou dohodou nesouhlasil. Matka má pracovní povolení na dva roky a spolu s partnerem od října 2011 obývá rodinný dům odpovídající potřebám vícečlenné rodiny.

Matka zejména namítá, že dětem nelze upírat styk s rodiči a matka nemůže být zbavena kontaktu s nimi pouze proto, že žije a pracuje v zahraničí. Matka se chce na výchově svých dětí podílet. Odvolatelka poukázala na ustanovení čl.9 a čl.10 Úmluvy o právech dítěte. Dle matky děti nemají problém s dlouhodobějším pobytem u jednoho z rodičů, což se projevilo i při pobytu dětí s matkou v loňském roce na NZ.

Matka je přesvědčena, že pro děti bude přínosem pobyt v cizojazyčném prostředí zejména z hlediska výuky anglického jazyka. Matka zajistila možnost výuky dětí na spádové škole v oblasti, kde sama bydlí. Ustanovení školského zákona (§ 38) umožňují povinnou školní docházku dětí v zahraničí s tím, že děti by zároveň byly žáky základní školy ve a své školní povinnosti v ČR by částečně plnily formou individuální výuky. Matka poukázala na početnou českou komunitu, která žije konkrétně v a děti navštěvují školu na NZ a v ČR skládají zkoušky. Uvedla konkrétní zkušenosti z jiných českých rodin s adaptací dětí na školní prostředí na NZ.

Matka zdůraznila, že od svého odjezdu z ČR v červnu 2011 je s dětmi v kontaktu prostřednictvím mobilního telefonu a částečně skype. Telefonní kontakt probíhá přes telefon dcery K., který jí zakoupila matka. Synovi T. zakoupil mobilní telefon otec a syn s matkou komunikovat přes jeho telefon nesmí s tím, že je to drahé a to i za situace, kdyby vše hradila matka. Syn se bojí zákaz otce porušit. Pokud je otec doma je

komunikace s dětmi pro matku obtížná, protože děti se bojí před otcem cokoli říci a hovor ukončují s tím, že musí jít dělat jinou činnost (jíst, uklízet apod.). Do prosince 2011 umožňoval otec matce kontakt s dětmi přes skype jednou či dvakrát týdně. V prosinci otec sdělil, že má rozbitý počítač a komunikace přes skype není s dětmi možná. Matka se na otce opakovaně obracela s žádostí o zprovoznění skypu a to i prostřednictvím jeho partnerky.

Otec neumožňuje dětem styk s prarodiči ze strany matky, dárky k Vánocům mohli prarodiče předat dětem až v lednu a to v průběhu dvou tříhodinových návštěv po sobě následujících pracovních dnech. Otec tvrdil, že děti nemají žádný volný víkend, který by mohly strávit s prarodiči ze strany matky, přestože se později ukázalo, že děti byly nejméně dva víkendy doma, z čehož je jednou hlídala matka otce. Prarodiče se domáhají styku s nezletilými dětmi prostřednictvím soudního návrhu. Matka navrhla střídavou výchovu po školním roce, případně po půl roce s ohledem na vzdálenost bydlišť obou rodičů.

Otec ve svém vyjádření k odvolání matky uvedl, že matka v odvolacím řízení uplatňuje zcela nové návrhy k tomu, jak by mělo být soudem I.stupně rozhodnuto, ačkoli původně navrhovala změnu předchozího rozhodnutí na svěření nezletilých do své péče.

Otec zdůraznil, že na vzniku současné situace se sám nepodílel ani on, ani děti. Změna nastala pouze na straně matky a spočívá v jejím vycestování na NZ. Otec poukázal na rodinný stav přítele matky a skutečnost, že s ním matka žila ještě za trvání manželství rodičů. Matka měla zvážit své rozhodnutí o změně bydliště a upřednostnit zájmy nezletilých před svými zájmy. Otec je přesvědčen, že nelze po nezletilých ve věku 8 let požadovat, aby absolvovali dvakrát ročně náročný mezikontinentální let a pravidelně opouštěly domov, školu, přátele a přerušily mimoškolní aktivity.

Otec nesouhlasí se způsobem zjištění stanoviska nezletilých dětí orgánem OSPOD. Namítá, že pohovor byl proveden bez přítomnosti soudu a dětského psychologa či psychiatra. Pohovor byl veden neeticky, bez pravidel a bez ohledu na děti. Otázky byly kladeny sugestivně, případně tak, že jim děti s ohledem na věk nemohly porozumět. Dle otce tento pohovor nemůže být v řízení použit jako důkaz.

Otec dále namítá, že děti dostatečně neumí vlastní jazyk (čtení, psaní), seznámení se s cizím jazykem proto pro ně nemůže být takový přínosem, jak předestírá matka. Děti jsou doma ve [REDAKCE], mají zde své zázemí a není vhodné je tlačit do „kočovného“ způsobu života. Otec konstatuje, že soud si nemůže ověřit tvrzení matky ohledně jejích faktických podmínek pobytu na NZ a to bydlení, škola dětí, zajištění péče matky o děti v době jejího výkonu práce, mzdové poměry, zajištění zdravotní péče a další. Matka navíc, jak vyplývá z jejího vyjádření, značně spoléhá na zajištění ze strany svého partnera, když není zřejmý jeho zájem podílet se na výchově dětí. Dle otce matka školní přípravu dětí zanedbávala a dobré školní výsledky dětí jsou důsledkem pečlivé a pravidelné mimoškolní přípravy ze strany otce. Děti mají řadu mimoškolních aktivit, které matka nezajišťovala ani v době jejího pobytu v ČR a není zřejmé, zda by je zajišťovala na NZ.

Matka nezletilých pobývala v ČR od 30.10.2011 do 2.12.2011 a v době jejího pobytu probíhala střídavá výchovy po jednom týdnu. Otci děti předali rodiče matky a on nemá informaci o dalších plánech matky. Otec má za to, že matka počítá s faktickým

výkonem péče otce o obě děti v ČR a on sám potvrzuje, že je připraven převzít výchovu obou dětí, neboť o ni má zájem.

Návrh matky na střídavou péči by pro děti v zásadě zkrátil dobu školní docházky. Navíc není pravdou, že by základní škola ve [REDAKCE] s návrhem matkou předloženým souhlasila. Otec poukázal i na klimatické změny, kterým by děti v průběhu cestování byly vystaveny (po posledním pobytu K [REDAKCE] onemocněla zápallem plic a byla i hospitalizována). Návrh matky pak vůbec nerespektuje časové a pracovní možnosti otce, který by s dětmi rád strávil aspoň běžnou dobu letních prázdnin. Otec uvedl, že je připraven umožnit matce styk s dětmi od 15.7. do 15.8. každého kalendářního roku a dodal, že matce výkon rodičovské odpovědnosti neupírá, matka ji pouze fakticky nevykonává. Otec je přesvědčen, že docházka nezletilých dětí do dvou typů základních škol není v matkou navrhované podobě vhodná, neboť jde o dva odlišné vzdělávací systémy využívajících různých metod výuky. Otec navrhl, aby soud I.stupně napadený rozsudek v celém rozsahu potvrdil, neboť návrh matky není veden zájmem nezletilých dětí. Naopak matka požaduje, aby se zájmy nezletilých dětí přizpůsobily jejím zájmům.

Kolizní opatrovník navrhl, aby odvolací soud změnil rozhodnutí soudu I.stupně tak, že děti svěří do střídavé péče obou rodičů s tím, že matka dětí si je převezme z péče otce dne 20.6.2012 od 9.00 hod. a do péče otce je svěří dne 20.12.2012 v 9.00 hod. v místě bydliště otce dětí. Otec bude mít děti v péči od 20.12.2012 od 9.00 hod. a do péče matky je navrátí 20. 6. 2013 v 9.00 hod. v místě bydliště otce. Děti budou v péči matky od 20. 6.2013 od 9.00 hod. a do péče otce je matka vrátí do dne v místě bydliště otce 20.12. 2013 v 9.00 hodin. Styk dětí s oběma rodiči by probíhal v rozsahu střídavé výchovy s tím, že cyklus se bude opakovat v každém kalendářním roce. Dále opatrovník navrhl, aby výživné pro nezletilé nebylo stanoveno a v rozhodnutí byla uvedena povinnost rodičů umožňovat druhému rodiči styk v období, kdy děti nejsou v péči tohoto rodiče a to tak, že druhému rodiči každý týden v roce umožní ve středu a sobotu od 18.00 bod. do 19.00 hod. časového pásma dětí možnost přes skype či mobilní telefon komunikovat s dětmi. Opatrovník svůj návrh odůvodnil tím, že dle jeho názoru nebylo v řízení přihlédnuto k názoru dětí. Pohovor s dětmi opatrovník provedl na žádost soudu I.stupně a z pohovoru vyplývá, že děti mají k oběma rodičům dobrý vztah, na pobyt na NZ vzpomínají v dobrém a těší se tam. Dle názoru opatrovníka obě děti dlouhodobě neměly možnost přímého fyzického kontaktu s matkou. Opatrovník má za to, že pobyt na NZ je pro děti prospěšný nejen pro kontakt s matkou, ale i pro rozšíření jazykové vybavenosti dětí, kterou oba rodiče podporovali a podporují. Opatrovník konstatoval, že mezi rodiči jsou dlouhodobě vyhozené vztahy a proto je třeba určit rodičům povinnost umožnit kontakt dětem s tím rodičem, u kterého nejsou telefonicky, případně přes skype. V současné době nemají děti možnost fyzického kontaktu s matkou a dle opatrovníka jde o porušení práva dětí. Opatrovník konstatuje, že základní škola v ČR bude kmenovou školou dětí a matka je schopna zajistit přípravu dětí tak, aby děti mohly složit potřebné zkoušky po návratu do ČR. Opatrovník je přesvědčen, že jsou oba rodiče schopni zajistit materiálně potřeby svých dětí a matka s ohledem na skutečnost, že ona odcestovala z ČR zajistí přepravu dětí a jejich předání v bydlišti otce.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání bylo podáno proti nepravomocnému rozsudku okresního soudu oprávněnou osobou v zákonné lhůtě, přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně ve smyslu ustanovení § 212 a § 212a občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání matky je důvodné.

Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že matka podala dne 26.4.2011 návrh na svěřeni dětí do její výchovy. Návrh odůvodnila tím, že střídavá výchova není nadále možná v rozsahu, jak byla vymezena soudem I.stupně, neboť matka se rozhodla následovat svého partnera, který má zajištěn pobyt a práci v zahraničí, konkrétně na Novém Zélandu. Otec s návrhem matky na svěřeni obou dětí do její péče nesouhlasil a navrhl naopak, aby obě nezletilé děti byly svěřeny do péče otce s tím, že ze strany otce mají zajištěnu dostatečnou péči a je v jejich zájmu, aby zůstaly v prostředí, na které jsou zvyklé. Zdůraznil i potřebu nezletilých dětí absolvovat přednostně základní vzdělání, před vzděláním v cizím jazyce a v cizině. V červnu roku 2011 matka odcestovala na NZ za účelem zajištění práce a zároveň pobytu pro nezletilé děti. Obě děti jsou od této doby fakticky v péči otce. Matka pobývala v ČR v listopadu 2011, fungovala střídavá výchova. K [redacted] i T [redacted] dosahují nadprůměrných školních výsledků, mají široký okruh mimoškolních zájmů. Partner matky se svěřením dětí do výchovy matky souhlasí a vyjádřil jí plnou podporu (vyjádření M [redacted] P [redacted] čl.398-399). Ředitel základní školy, kterou obě děti navštěvují ve svém vyjádření a jeho doplnění uvedl, že plnění školní docházky v zahraničí školský zákon umožňuje, konkrétně ustanovení § 38, a stanoví, jaké rozdílové zkoušky musí žák absolvovat. Poukázal na zkušenosti matky s výukou i metodami výuky. Zároveň uvedl, že se ještě nesetkal se situací, kdyby dítě absolvovalo jeden školní rok v zahraničí a jeden v ČR. Nevyloučil možnost negativních dopadů při začleňování dětí do kolektivu a případně i zvládání školních povinností (zpráva ZŠ [redacted] ze dne 4.4.2001 a 17.5.2011, čl. 335 a 360). S nezletilými dětmi provedl OSPOD v [redacted] na žádost soudu jako soudem ustanovený opatrovník neohlášený pohovor, z kterého vyplynulo, že obě děti mají na pobyt na NZ dobré vzpomínky (čl 426-435). Ze zpráv o výdělci otce za 1-5/2011 bylo zjištěno, že otec dosahoval průměrného čistého měsíčního příjmu 7.120,-Kč (čl.438), matka dosáhla průměrného čistého měsíčního příjmu za 5/2 - 10/2010 10.367,-Kč, 11/2010 - 4/2011 9.596,-Kč (čl 439,440). Matce bylo 9.8.2011 uděleno pracovní vízum pro Nový Zéland do 10.8.2013 (čl.462). Matka soudu předložila fotografie místa pobytu a to včetně interiéru domu (čl.565,566).

Při přezkumu napadeného rozsudku vyšel odvolací soud ze skutkového stavu, který byl soudem prvního stupně zjištěn. S ohledem na specifika tohoto konkrétního případu nebylo dokazování doplňováno zprávami o příjmech rodičů. Obě nezletilé děti jsou v současné době ve faktické péči otce.

Dle § 26 zákona o rodině při rozhodování o svěřeni dítěte do výchovy rodičů soud sleduje především zájem dítěte s ohledem na jeho osobnost, zejména vlohy, schopnosti a vývojové možnosti, a se zřetelem na životní poměry rodičů. Dbá, **aby bylo respektováno právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s nimi** a právo druhého rodiče, jemuž nebude dítě svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti. Soud přihlédne rovněž k citové orientaci a zázemí dítěte, výchovné schopnosti a odpovědnosti rodiče, stabilitě budoucího výchovného prostředí, ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem, k citovým vazbám dítěte na sourozence, prarodiče a další příbuzné a též k hmotnému zabezpečení ze strany rodiče včetně bytových poměrů. Soud vždy vezme v úvahu, kdo dosud kromě řádné péče o dítě dbal o jeho výchovu po stránce citové, rozumové a mravní.

Dle § 85 zákona o rodině vyživovací povinnost rodičů k dětem trvá do té doby, pokud děti nejsou samy schopny se živit. Oba rodiče přispívají na výživu svých dětí podle svých schopností, možností a majetkových poměrů. Dítě má právo podílet se na životní úrovni svých rodičů. Při určení rozsahu jejich vyživovací povinnosti přihlíží se k tomu, který

z rodičů a v jaké míře o dítě osobně pečuje. Žijí-li rodiče spolu, přihlédne se i k péči rodičů o společnou domácnost.

Dle § 96 odst. 1 zákona o rodině při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného zkoumá soud, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika.

Podle čl. 32 bod 4 zákona č. 23/1991 Sb. – Listiny základních práv a svobod péče o děti a jejich výchova je právem rodičů; děti mají právo na rodičovskou výchovu a péči.

Podle čl. 9 bod 3 zákona č. 104/1991 Sb. – Úmluvy o ochraně práv dítěte státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají právo dítěte odděleného od jednoho nebo obou rodičů udržovat pravidelné osobní kontakty s oběma rodiči, ledaže by to bylo v rozporu se zájmy dítěte.

Podle čl. 10 bod 2 zákona č. 104/1991 Sb. – Úmluvy o ochraně práv dítěte dítě, jehož rodiče pobývají v různých státech, má až na výjimečné okolnosti právo udržovat pravidelné osobní kontakty a přímé styky s oběma rodiči. Za tímto účelem a v souladu se svým závazkem podle čl. 9 odst. 1 státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají právo dítěte a jeho rodičů opustit kteroukoli zemi, i svou vlastní, a vstoupit do své vlastní země. Právo opustit kteroukoli zemi podléhá pouze takovým omezením, která stanoví zákon a která jsou nutná pro ochranu národní bezpečnosti, veřejného pořádku, veřejného zdraví nebo morálky nebo práv a svobod druhých a která jsou v souladu s ostatními právy uznanými v této úmluvě.

Podle čl. 8 bod 1 zákona č. 209/1992 Sb. – Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod 1. každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence.

Odvolací soud dospěl k závěru, že je třeba upravit poměry nezletilých dětí odlišně než jak učinil soud I.stupně. Bylo zjištěno, že obě děti dlouhodobě nemají fyzický kontakt se svou matkou a mají s ní problematický kontakt prostřednictvím elektronických komunikací – skype a přes mobilní telefon. Je nepochybné, že matka i otec se chtějí oba podílet na výchově svých dětí, oba jsou toho schopni (viz znalecký posudek MUDr. Janotové a PhDr. Josefa Pavláta ze dne 5.3.2010, čl. 214). Rodiče nezletilých mají odlišné představy o výchově nezletilých, každý z nich klade důraz na jiné priority a mají problém spolu komunikovat. Děti mají kladný vztah k oběma rodičům, mají zájem být s matkou i s otcem, nevyhovoval jim krátký interval střídavé výchovy. Dětem se pobyt na Novém Zélandu líbil a nebránily se případnému dalšímu (viz pohovor pracovníků OSPOD ze dne 17.6.2011 čl. 426-435). Dle názoru odvolacího soudu je třeba se zabývat především zájmem nezletilých dětí, které mají právo se stýkat osobně s oběma rodiči. Samotná skutečnost, že matka dětí si našla partnera žijícího na Novém Zélandě a zajistila si zde pracovní povolení a práci nemůže vést k popření práva dětí na osobní kontakt se svou matkou. V této fázi řízení je bezpředmětné se zabývat zjišťováním, který z rodičů se více podílel na rozpadu manželství, neboť to nemůže mít na samotné rozhodnutí vliv. Podstatné je, že oba rodiče jsou schopni své děti vychovávat a děti mají zájem o kontakt s oběma rodiči. Bylo prokázáno, že děti jsou schopny absolvovat let na Nový Zéland bez komplikací a pobyt samotný pro ně byl příjemný. I s ohledem na zdravotní kondici obou nezletilých může být pro ně pobyt v přímořské oblasti přínosem. Odvolací

soud při svém rozhodování o střídavé péči zvolil půlroční interval právě s ohledem na vzdálenost mezi bydlišti obou rodičů a na věk dětí. Kratší interval by nebyl vhodný s ohledem na dobu cesty a změnu časového pásma, delší interval by s ohledem na věk nezletilých dětí mohl vést k většímu odcizení mezi nimi a rodičem v jehož péči právě nebudou. Při určení data předání dětí odvolací soud vycházel z porovnání cyklů školní docházky v ČR a na Novém Zélandě. K datu 20.6. toho kterého roku je ukončená klasifikace a naopak děti stihnou zahájení dalšího pololetí na Novém Zélandu. K otázce výuky je třeba konstatovat, že školský zákon umožňuje studium v zahraničí s předpokladem složení rozdílových zkoušek. Rovněž zákon umožňuje individuální výuku v domácím prostředí opět s předpokladem zkoušek (v tomto případě ze všech předmětů, nikoli pouze z českého jazyka a českých dějin a reálií). Ze zprávy ZŠ obou dětí vyplývá, že matka má zkušenosti s výukou, její vzdělání jí umožňuje obě děti vzdělávat minimálně v průběhu I.stupně základní školy. Pobyt dětí v cizojazyčném prostředí může obohatit jejich život ve vnímání odlišných kultur a prostředí. Rovněž není zanedbatelná stránka porozumění cizímu jazyku.

S ohledem na stanovení půlročního intervalu počínajícího 20.6.2012 byla upravena i účinnost rozhodnutí. Výživné pro obě děti nebylo odvolacím soudem stanoveno, neboť matka deklarovala schopnost zajistit finanční krytí pro obě děti po dobu trvání střídavé péče, navíc soudu nebyl znám příjem matky a s ohledem na pracovní destinaci matky by bylo obtížné jej zjistit. Rovněž otec soudu deklaroval svou schopnost zajistit péči o obě děti po dobu trvání jeho péče o ně, což vyplývá i z provedeného dokazování. Pokud jde o námitky otce ohledně možnosti zjištění poměrů na straně matky na Novém Zélandě, odvolací soud konstatuje, že jejich ověření je skutečně nemožné způsobem, který je běžný pro opatrovnícké řízení vedené v České republice. Odvolací soud proto při svém rozhodování vyšel ze skutečností sdělených matkou a zejména ze zjištění v průběhu tohoto i předcházejícího opatrovníckého řízení, že matka je kvalitní osobností schopnou postarat se o děti srovnatelně jako otec. V péči matky v průběhu tohoto řízení ani v řízení předcházejícím nebyly objektivně zjištěny žádné závady, které by zpochybňovaly způsobilost matky se postarat o děti.

Odvolací soud v rozhodnutí upravil podmínky kontaktu dětí s tím rodičem v jehož péči se právě nenalézají, neboť s ohledem na posun časového pásma a komunikační potíže rodičů to považoval za podstatné. Je samozřejmě na rodičích samotných, zda dětem umožní s druhým rodičem širší kontakt, zejména prostřednictvím skype, který si již děti budou řídit samy. K námitce otce ohledně vypovídající hodnoty pohovoru vedeného pracovníky OSPOD dne 17.6.2011, odvolací soud pouze konstatuje, že k provedení pohovoru dal pokyn soud. Z obsahu hovoru je zřejmé, že T. potřeboval více času k uvolnění než K., ale oba vypovídali spontánně. K otázce kvality pohovoru (dle otce návodné otázky) odvolací soud konstatuje, že shodně se soudem I.stupně upřednostňuje provedení pohovoru s dětmi v tomto věku v jejich známém prostředí než u soudu. Děti se vyjadřovali jasně, z jejich výpovědí je zřejmý dobrý vztah k oběma rodičům.

Odvolací soud změnil rozhodnutí soudu I.stupně vycházející ze zjištění soudu I.stupně avšak z jiného právního názoru. Prioritním hlediskem při úpravě poměrů nezletilých dětí je jejich zájem. Potřeba dětí mít v tomto věku pravidelný kontakt s matkou i otcem převyšuje skutečnost, zda se některý z rodičů odstěhoval z jakýchkoli důvodů. Odvolací soud veden zájmem dětí a respektováním shora uvedených zákonných ustanovení změnil ve smyslu ustanovení § 220 o.s.ř. rozsudek soudu I.stupně.

Výrok o nákladech řízení před odvolacím soudem je odůvodněn ustanovením § 146 odst. 1 písm. a) a § 151 odst. 1 o.s.ř. za současného použití § 224 odst. 1,2 o.s.ř. Před

odvolacím soudem bylo vedeno řízení, které bylo možné zahájit i bez návrhu, a současně nebyly v poměrech účastníků shledány okolnosti, které by přiznání náhrady nákladů řízení některému z nich odůvodňovaly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í p ř í p u s t n é** dovolání.

V Praze dne 21. února 2012

JUDr. Hana Lojkásková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Irena Jirků